

« zurück blättern vor »

BRENER subst. m., ab 1884; ‘Teil einer Lampe, Brenner’ – ‘palnik lampy’: 1884 GKr 171 2, Nowo *Przymocował on kilka stóp długą rurkę kauczukową do brenera lampy gazowej, odkręcił następnie kurek od gazometra, poczem okręciwszy sobie parę razy rurkę kauczukową około szyi, włożył jej drugi koniec do ust i siadł sobie najspokojniej w fotelu.* ◦ (1936) 1948 Zar.Ludzie 196, DOR *Omackiem postawił lampę za siebie na stół. Przekrzywiony szklany cylinder stoczył się z breneru na rozłożone książki i zeszyty.* – Sw, DOR (przestarz.) sowie !SŁRZEM. ◊ **Etym:** nhd. Brenner subst. m., ‘Apparat zur Verbrennung von Gas, zur Gewinnung von Licht oder Wärme’, GRI. ◊ **Konk:** *palnik* subst. m., bel. seit †1943, DOR, zuerst geb. Sw. ❖ Im 19. Jh. entlehnt, bereits Sw verweist jedoch unter *brener* auf *palnik* (in dieser Bedeutung eine Lehnprägung des 19. Jhs., zu *palić* – brennen). Das Wort *brener* hält sich als Fachwort der Handwerker (s.o.).

« zurück blättern vor »